

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
 इत्युक्तवचनं प्रत्युवाचानिलात्मजः ॥ प्रियमाख्यामितेरा महासाजानकीमया ॥ ३७ ॥ विचित्यदक्षिणामाशां सपर्वतवनाकरां ॥ श्रान्ताः कालेव्यती
 ते स्मदृष्टवंतो महागुहां ॥ ३८ ॥ प्रविशामो वयं तां तु बहुयोजनमायतां ॥ अंधकारां सुविपिनां गहनां कीदृशे वितां ॥ ३९ ॥ गत्वा सुमहदध्वानमादित्यस्य प्रभांत
 तः ॥ दृष्टवंतः स्मत्तत्रैव भवनं दिव्यमंतरा ॥ ४० ॥ मयस्य किल दैत्यस्य तदा स देवमराधव ॥ तत्र प्रभावतीनामतपो तप्यत तापसी ॥ ४१ ॥ तया दत्तानि भोज्यानि
 पानानि विविधानि च ॥ भुक्त्वा लब्धबलाः संतस्तयोर्क्तेन पथा ततः ॥ ४२ ॥ निर्याय तस्माद्दुःशाल्यस्यामोलवणां भसः ॥ समीपे सद्य मलयौ दुर्दुरं च महा
 गिरिं ॥ ४३ ॥ ततो मलयमारुह्य पश्यं तो वरुणालयं ॥ विषण्णाव्यथिताः खिन्नानिराशा जीविते भृशं ॥ ४४ ॥ अनेकशतविस्तीर्णो योजनानां महोदधिं ॥ तिमि
 नक्रझपावासंचितयंतः सुदुःखिताः ॥ ४५ ॥ तत्रानशनसंकल्पं कृत्वा सीनानां वयंतदा ॥ ततः कथातिगृह्यस्य जटायोरभवत्कथा ॥ ४६ ॥ ततः पर्वतशृंगाभं घोररू
 पं भयावहं ॥ पक्षिणं दृष्टवंतः स्मरै न ते यमिवापरं ॥ ४७ ॥ सोऽस्मान्तर्कयद्रोक्तुमथाभ्येत्यवचो ब्रवीत् ॥ भोः कण्ठममभ्रातुर्जटायोः कुरुते कथां ॥ ४८ ॥ संपा
 तिर्नामितस्याहं ज्येष्ठो भ्राता खगाधिपः ॥ अन्योन्यस्पर्धयारूढावावामादित्यसत्पदं ॥ ४९ ॥ ततो दग्धा विमौ पक्षौ न दग्धौ तु जटायुषः ॥ तदामेचिरदृष्टः स भ्राता गृ
 ध्रपतिः प्रियः ॥ ५० ॥ निर्दग्धपक्षः पतितोऽहं स्मिन्महागिरौ ॥ तस्यैवं वदतोऽस्माभिर्हतो भ्रातानि वेदितः ॥ ५१ ॥ व्यसनं भवतश्चेदं संक्षेपाद्वै निवेदितं ॥ स
 संपातिस्तदाराजन् श्रुत्वा सुमहदप्रियं ॥ ५२ ॥ विषण्णचेताः प्रच्छुपुनरस्मान् रिदम ॥ कः सरामः कथं सीता जटायुश्च कथं हतः ॥ ५३ ॥ इच्छामि सर्वमेवैत
 च्छ्रोतुं पुनरुपगतमाः ॥ तस्याहं सर्वमेवैतद्भवतोऽव्यसनागमं ॥ ५४ ॥ प्रायोपवेशने चैव हेतुं विस्तरशो ब्रुवं ॥ सोऽस्मानुत्थापयामासवाक्येनानेन पक्षिराट् ॥ ५५ ॥
 रावणो विदितो मत्थलं काचास्य महापुरी ॥ दृष्टापारे समुद्रस्य त्रिकूटगिरिकंदरे ॥ ५६ ॥ भवित्री तत्र वै देहीनमेस्य तत्र विचारणा ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा वयमुत्था
 य सत्वरः ॥ ५७ ॥ सागरक्रमणे मंत्रं मंत्रायामः परंतप ॥ नाध्यवास्य ददाकश्चित्सागरस्य विलंघनं ॥ ५८ ॥ ततः पितरमाविश्य पुष्टुर्वहं महार्णवं ॥ शतयोजनवि
 स्तीर्णं निहत्य जलराक्षसीं ॥ ५९ ॥ तत्र सीतामया दृष्टारावणांतः पुरे सती ॥ उपवासतः शीला भर्तृदर्शनलालसा ॥ ६० ॥ जटिलामलदिग्धां गीकृशादीना तप
 स्विनी ॥ निमित्तैस्तैस्तामहं सीतामुपलभ्य पृथग्विधैः ॥ ६१ ॥ उपस्तृत्या ब्रुवं चार्यामभिगम्य रहोगतां ॥ सीतेरामस्य दूतो हं वानरो मारुतात्मजः ॥ ६२ ॥